

Andris Zeibots

Radio LuX jeb Lonī-Anakonda

luga

Darbojas:

Jānis jeb Dīdžejs Šons
Ivita – Dīdžeja Šona draudzene
Lonija – iesācēja politiķe, kas grasās startēt vēlēšanās
Gunvaldis radio LUX vadītājs
Radio LUX grāmatvede Laimdota
Rēzija Radio LUX reklāmas darbiniece

1.

Lonija un Ivita sēž katra pie savas datora klaviatūras un skaļi runā līdz saviem rakstītajiem tekstiem tviterī.

Lonija. Sveika, Ivita! Apsveicu ar pagājušo dzimšanas dienu!

Ivita. Ļoti pagājušo! Man dzimšanas diena ir ziemā!

Lonija. Redz, kā! Es domāju septembrī.

Ivita. Vienalga, paldies par apsveikumu! Apsveicu arī tevi!

Lonija. Ar ko?

Ivita. Tāpat, kā tu mani – dzimšanas dienā!

Lonija. „Smailijs”! Man patiešām pirms mēneša, augustā bija dzimšanas diena! Paldies, paldies, paldies! Vēl viens „smailijs”!

Ivita. Kā citādi?

Lonija. Darbs, darbs un darbs...

Ivita. Man atkal studijas un studijas akadēmijā!

Lonija. Bet vakaros runājos ar tevi! Tev ir draugs?

Ivita. Man ir. Viņš ir radio Luksa dīdžejs.

Lonija. Jā? Kā viņu sauc?

Ivita. Dīdžejs Šons, bet patiesībā viņš ir parasts Jānis.

Lonija. Dīdžejs Šons, protams, izklausās „krutāk”!

Ivita. Aha! Izklausās gan! Bet vai tev ir draugs?

Lonija. Bija, bet palaidu ganībās... (Neliela pauze pārdomām) Žēl, ka tu neesi viena! Man gatavojas kāds ārzemju brauciens... Zini, ceļojums pa Skotijas senajām pilīm... Stulba situācija, nojuka kāda vienošanās ar māsiņu, biļetes jau ir, nauda braucienam arī, bet man nav kompanjones! Gribēju tev

piedāvāt, bet... Nezinu tavus un tava drauga plānus un norunas!

Ivita. Nu, piedod! Neesmu jau nu tik atkarīga, lai viena pati nevarētu kaut kur aizbraukt uz pāris dienām!

Lonija. Jauki! Kā tev ar laiku nākošā mēneša pirmajā nedēļā?

Ivita. Ideāli! Paņemšu sev brīvdienas akadēmijā!

2.

Grāmatvede Laimdota fonā centrā, strauji pagriežas izdzirdējusi durvis noklaudzam.

Dīdžejs Šons strauji uznāk.

Šons. Velns jūs parāvis! Velns parāvis visu šo radio!

Laimdota. Nevajag tā sist durvis!

Šons. Durvis? Tev labāk būtu padomāt par savu grāmatvedības kūti! Man jau pusgadu jāaizņemas, pusgadu neviens man nav maksājis par darbu!

Laimdota. Es te neesmu vainīga! Esmu tāda pati radio darbiniece, kā jūs visi! Man pašai ir grūtības...

Šons. Es tevi nevainoju, Laimdota! Es tikai saku, ka man nemaksā! Un ja tā ir patiesība, tad es drīkstu to skaļi pateikt! Vai ne?

Laimdota. Es visu zinu, visu saprotu! Bet mēs neko nevaram darīt! Reklāmas nav! Naudas nav! (*Uznāk Gunvaldis*). Lūk, nāk šefs, ar viņu arī runā... (*Prom.*)

Gunvaldis. Šon? Gribi parunāt?

Šons. „Nē” laikam!

Gunvaldis. Bet es varu atkārtot tikai to pašu, ko teicu sapulcē: reitingu nav, tātad nav reklāmas, un ja nav reklāmas nav naudas!

Šons. Bet kas par vainu? Kāpēc mūs vairs neklausās?

Gunvaldis. Iemeslu var būt daudz – tas pats internets, visi klausītāji tagad „sēž tīklā”. Konkurence nenormāla tik mazam reklāmas tirgum, kā mūsējais! Muzikālās gaumes mainās! Varbūt tas, ko tu spēlē vairs „nepavelk” vidējo klausītāju... Analizē! Domā! Pārbaudi!

Šons. Vārdu sakot, tu gribi teikt, ka man ir sūdtīgs raidījums!... Bet tu zini, ka mani joprojām pieprasa deju klubos?... Faktiski, tur man vēl patiesībā kaut ko maksā!... Un neviens nav pateicis, ka es spēlēju galīgus mēslus!

Gunvaldis. Tu esi tagad uzvilcies, es saprotu! Bet jādomā ir visiem kopā, man, tev un pārējiem!

Šons. Un reklāmas daļai! Paskaties, ka notiek: „reklāmisti” nodarbojas ar velns zina ko, tikai neienes naudu!

Uznāk reklāmas daļas darbiniece Rēzija.

Rēzija. Gunvaldi, drīkst?

Gunvaldis. Rēzij? Tieši par reklāmas daļu sākām runāt!

Rēzija. Es varētu piedāvāt reklāmdevēju, bet...

Gunvaldis. Saki!

Rēzija. Tas ir politiķis. Pareizāk politiķe. Viņa grib sākt kampaņu...

Gunvaldis. Līdz vēlēšanām vairāk, nekā pusgads!

Rēzija. Jā... viņa gribētu... (*atskatās uz Šonu*).

Gunvaldis. Šon? Vai mēs ar tevi varētu parunāt drusku vēlāk?

Šons. Jā, jau, es dzirdēju!... Atkal būs jālaiza kājstarpe kādam politiskajam „traktoram”? Zināt, ko? Ja tik baigi vajag kādu slavēt no tiem maitām, tad – uz priekšu – bet tikai jūs paši! Ja? Šito, bez manis, okei?! (*Prom.*)

Rēzija. Viņa piedāvā nopietnu naudu!

Gunvaldis. Cik?

Rēzija uzraksta ciparus uz papīra, parāda Gunvaldim.

Gunvaldis. Pat tā?

Rēzija. Bet ir problēma...

Gunvaldis. Jā? (*ar standartu smaidu*) Nu, ko! Tas cipars vien jau ir pamats sarunai! Ienāc pie manis kabinetā! (*Abi prom.*)

3.

Šons un viņa draudzene Ivita. Šons nikni saburza un met pret sienu tukšu papīra kafijas krūzīti.

Ivita. Mīļum, kas tev šovakar?

Šons. Zini, es kādu varētu nošaut!

Ivita. Kas noticis?

Šons. Darbs tāds... Neņem galvā!... (*Skūpst Ivitu*)

Ivita. Zibensnovēdēja buča?

Šons. Tad nē jau...

Ivita. Es arī varētu sapsihoties!

Šons. Par ko tad?... Vismaz tu.. Nevajag!

Ivita. Ko „nevajag”?... Pagaidi! Tu man neko nevari pastāstīt, bet izmanto mani tikai kā dusmu slāpēšanas manekenu?

Šons. Jā, es nejutos vairs savā ādā! Mani reāli besī viss, kas pēdējā laikā notiek radio! Tu man tur neko nevari palīdzēt!

Ivita. Paldies tev! Paldies par atklātību!

Šons. Nu, ko tu vēl uzvelcies?

Ivita. Nu, bāc! Viņš met traukus pa sienām, un vēl saka, ka es uzvelkos! Varbūt tad beidzam attiecības? Pasaki! Ja šovakar, labi, varam izbeigt šovakar!

Šons. Nē. Es to negribu.

Ivita. Tad pasaki, kas noticis?

- Šons.** Nu... man... tas, protams, ir stulbi, ka es par to vispār iekurkstējos, bet...
- Ivita.** Nu, kas tad tas ir tik briesmīgs?
- Šons.** Radio jau pusgadu nav maksājis algas, esmu pilnīgs idiots, pusgadu strādāju par velti!... Nu? Ir labi?... Tu to gribēji dzirdēt! Te tas ir!...
- Ivita.** Un tas viss?
- Šons.** Jā. Jūtos, kā pēdējais kretīns! Sīkums, ja?
- Ivita.** Varbūt! Nē, ja nemaksā, tad tas patiešām ir nepareizi! (*Dejo ap Šonu*) Nepareizi, nepareizi, nepareizi!
- Šons.** Tagad viņa smejas! Pilnīga „šiza” tu esi, reāli „šiza”!
- Ivita.** Jā. Es domāju, ka būs, nezinašs... kas baigs! Piedod!
- Šons.** Es taču nedusmojos uz tevi. Pašam bija jātiek galā.
- Ivita.** Tagad jūties vainīgs?
- Šons.** Nē. Es nejūtos!
- Ivita.** Kas tad?
- Šons.** Jūtos pataisīts par idiotu! Vilkos uz savu raidījumu kā tāds striķī piesiets āzis, smaidīju mikrofonā, tēloju, ka viss ir super, ka labāk nemaz nemēdz būt, ka esmu baigais veiksminieks! Apskaudiet mani!...
- Ivita.** Bet ja mierīgi? Tu taču neesi vienīgais, kam gadās grūtības izsist naudu no darba devējiem!
- Šons.** Vienīgais es neesmu. Bet es esmu Es. Tur tā starpība!
- Ivita.** Tu tiešām esi tu. Dīdžejs numur viens!
- Šons.** Es to neteicu! Bet man riebjas! Man nav tāds raksturs sēdēt un paciest! Es varu no studijas kādu kompi izsviest pa logu!
- Ivita.** Stop, tagad nopietni: aizdot naudu?
- Šons.** Nu, klausies! Vēl ko ne! Zini, badā es tomēr nesprāgstu! Man ir haltūras!
- Ivita.** Okei! Es tikai nesaprotu, kāpēc to bija tik grūti man pastāstīt?
- Šons.** Tāpēc, ka riebjas... visas iekšas rauj kopā!
- Ivita.** Nē. Tāpēc, ka tu man neuzticies!
- Šons.** Nu, labi, piedod!... Ejam uz „Fantomu” vakarā, es tur likšu diseni, vismaz drusku atvilksimies... Citādi reāli jāpaliek par tvitera atvēmēju!...
- Ivita.** Kas tas tāds?
- Šons.** Lūzeris, kas uz visiem vemj komentus! Uz visiem pēc kārtas! Bet pašam no tā paliek tikai sūdīgāk un sūdīgāk!
- Ivita.** Ta’ labi!... Es mīlu kādu, topošo tvitera atvēmēju!... Oi, atkal man ar tevi nelaba dūša, atvēmēj... (*Apskauj Šonu ap vidukli*). Ejam kaut kur atspiesties!
- (*Abi prom*).

4.

Deju klubs, skan mūzika. Nāk Ivita un Lonija, smejas, sarunājas, mūzika noslāpē viņu balsis.

Nāk Šons.

Šons. Kur mans dzēriens?

Ivita. Šī ir Lonija!

Šons. Čau, Lonija! Mīļum, kur mans dzēriens?

Ivita. Piedod, mēs izdzērām!

Šons. Tā: šis gabals ies sešas minūtes, vienu jau esmu ar jums nomuldējis, pēc dzēriena pie bāra, tas ir vēl divas minūtes, izdzert – vēl minūti, pēc tam minūti atpakaļ pie dīdžeja pulsts. Un viss! Tā paiet visa dzīve!

Lonija. Šon, tev sanāca piecas minūtes! Kur sestā?

Šons. Tu tik baigi ātri vari sarēķināt?

Lonija. Mierīgi!

Šons. Visu cieņu! No manis papildus dzēriens! Ko tev, mīļum?

Ivita. Kokteili ar „malibu”!

Lonija. Man arī. Malibū!

Šons. Esmu šokā!

Ivita. Es arī – esmu šokā!

Lonija. Visi ir šokā!

5.

Gunvalža kabinets. Tajā viņš pats, grāmatvede Laimdota un reklāmas darbiniece Rēzija.

Gunvaldis. Tātad jauna politiķe grib ar mūsu palīdzību „uztaisīt sev atpazīstamu seju”! Nu, labi! Mēs to varam! Sevišķi, ja viņa mums maksā to ciparu, ko tu man parādīji! Kur tad ir problēma?

Rēzija. Problēma ir tā, ka viņa pati grib būt visu laiku ēterā!

Gunvaldis. Tas ir – kā?

Rēzija. Aizsegs tāds it kā mēs viņu izmēģinātu darbā par raidījuma vadītāju, uz tā saucamo „pārbaudes laiku”, viņa pati būs atbildīga par to, lai iepatiktos visiem mūsu klausītājiem...

Gunvaldis. Un ja viņai neizdosies? Tas nemaz nav izslēgts!

Rēzija. Mēs jau neko nezaudēsim... Viņa samaksās uz priekšu. Un līgumā būs norāde – „pārbaudes laiks” – tiks uzrādīta arī kaut kāda minimāla aldziņa, kuru viņa pati sev samaksās!

Gunvaldis. Fantastika!... Nē, protams... mēs jau praktiski ne ar ko neriskējam... Pati sevi reklamēs, pati izgāzīsies!... Bet nekur jau nav teikts: varbūt arī tiešām kļūs populāra! Katrā ziņā riskē tikai viņa pati! Esmu „par”!

Rēzija. Ir vēl viens āķis...

Gunvaldis. Nu?

Rēzija. Viņa grib startēt tieši Šona raidlaikā...

Gunvaldis. Būs skandāls!

Laimdota. Es iesaku, sākt ar to, ka momentā samaksāt Šonam visu iekavēto algu... Būs pielaidīgāks!

Gunvaldis. Naudas, protams, nav! Tātad vispirms jāgaida, lai mūsu „ētera pretendente” ieskaita savu summu! Līdz tam laikam mums ar Šonu vēl nekas nebūs sarunāts! Tātad mēs tomēr riskējam!

Laimdota. Tajā ziņā, jā...

Gunvaldis. Velns, man ir sajūta, ka ar algas aprēķinu Šonam vēl būs par maz... (*Domādams savu domu, runā paralēli*). Viņš ir... Nu... Tu pati zini, kāds viņš ir!... Dievs mans liecinieks, ja viņš nebūtu tik populārs!... Šīs sarunas, lai paliek starp mums, nekas vēl nav izlemts!

Rēzija. Jā. Bet pierunāt viņu nāksies tomēr jums!

Gunvaldis. Es zinu. Tāds ir mans darbs... Es padomāšu! Rīt tev būs skaidra atbilde!

Rēzija. Paldies! (*Prom*).

Gunvaldis. Laimdota, vai mēs varam aizņemties summu, ko jāatmaksā Šonam?

Laimdota. Principā, jā, bet tas jau neko neatrisina...

Gunvaldis. Tomēr... kādreiz tik un tā būtu viņam jāsamaksā, vai ne?

Laimdota. Tas jā, tikai... ja nu viņš tomēr nebūs ar mieru spēlēt šo spēli?

Gunvaldis. Es pārdomāju: varbūt labāk viņam neko neteikt? Taču tas arī ir riskanti! Ja uzzinās, un gandrīz vai droši, ka uzzinās... Skandāls tad draud izvērsties pa visu sabiedrisko telpu! Personība tomēr viņš ir! Vai mums vajag tieši tādu skandālu!

Laimdota. Jā, skandāls politikas lietās...

Gunvaldis. Skaidrs! Nav vairs ziedu laiki!... Varam zaudēt vēl pēdējos klausītājus!

Laimdota. Risks, tā vai tā...

Gunvaldis. Pagaidi! Bet no kurienes skuķim var būt tāda nauda?

Laimdota. Cik zinu, tad viņas krusttēvs ir Teilands...

Gunvaldis. Viktors Teilands, datortehnika? Vai viņi reklamējas pie mums?

Laimdota. Liekas, ka nē! Nē, pavisam droši – nē!

Gunvaldis. Labi. Vismaz tik daudz skaidrības ir... tur kur nekas nav skaidrs!... Nekas! Līdz rītam būšu izlēmis! Paldies, Laimdota!

(*Abi prom*).

6.

Deju klubs. Nakts. Disene beidzas. Šona balss, viņš atvadās no publikas. Uzrunas laikā uznāk Ivita un Lonija.

Šons. Jo! – kā saka melnie brāļi aiz okeāna! Mēs neatvadāmies! Mēs nekad neatvadāmies! Mēs varam piedzerties, pakrist zem galda, bet – nekad, nekad mēs nesakām viens otram „sveiki”! Es saku: man bija labi, bet tagad manā vietā darbosies roboti, viņi nekad nenogurst, viņi nekad nepiedzeras! Viņi nav mūsējie! (*Ovācijas*). Un es nekad jums neesmu melojis! Meli – tas ir ceļš uz elli! Bet patiesība ir tāda, ka man gribas dzert tāpat, kā jums, tāpēc atdošu spēli robotiem! Aiziet elektronikas *fakinais* monstros: „dab-steps”! (*Miksējas mūzikas ievads*) Tiksimies drīz! Ja ne rīt vai parīt, tad pēc nedēļas noteikti! Esam šokā! (*Mūzika skaļi*).

Lonija. Cik ilgi jūs vēl paliksiet?

Ivita. Es nezinu, jāprasa Šonam! Principā mēs varam arī braukt pie mums uz mājām!

Lonija. Tas būtu forši! Zini, ja ilgu laiku tādā ārprāta skaļumā...

Ivita. Ir jau pierasts!

Nāk Šons.

Šons. Meitenes, viss! Man ir nauda, ņemam bārā „višuku” un laižam ar taksi pie mums! Okei?

Lonija. Ideāls risinājums! Jums ir fantastiska telepātiskā saite! Ivita pirms mirkļa teica to pašu!

Šons. Tu teici, ka ņemam „višuku” un saucam taksi?

Ivita. Protams, es taču vienmēr zinu, ko tu gribi!

Lonija. Ekstāze! Kā jūs to darāt? Es arī vēlos apgūt tādas parapsiholoģiskas spējas!

Šons. Nāc pie manis kursus, Lonija! Kaut gan īstās pārdabiskās spējas ir tikai vienam no miljona! Aiziet, Ivita! Būsim šokā!

Visi. Būsim šokā!

7.

Šons nāk uz darbu. Pretī Gunvaldis.

Gunvaldis. Sveiks, Šon!

Šons. Ho, šef? Kur tad tu tik agri?

Gunvaldis (*smejas*). Jāpārkontrolē, kas te mums no rīta darās!

Šons. Vai tik kāds cits nerunā manā vietā pie mikroфона? Jā?

Gunvaldis. Tu, zini, es ne par ko nebrīnītos! Pasaulē tādas lietas notiek! Tagad visi spēlē tādas spēles, ka dulls var palikt!

Šons. Es nē! Manā pasaulē visas planētas griežas parastajā kārtībā! Pavisam vienkārši – ir mūzika, es to uzlieku – lūdzu!

Gunvaldis. Patiesībā, man ir labas ziņas!

Šons. Kādas?

Gunvaldis. Drīz varētu ienākt kārtīga nauda! Tātad – būs algas!

Šons. Ceru, ka ne no politikas! Kā nāk tuvāk kādas vēlēšanas, tā man sāk gribēties kaut ko drusku spridzināt!

Gunvaldis. Jā, bet ko lai dara? Citādi neizdzīvosim!

Šons. Nuja, nuja! Tikai pēc tam paši atkal vaidēsim, ka galīgi nav labi, oi, oi, un nekad nebūs labi!

Gunvaldis. Bet ja patiešām nav citu variantu! Tu man netici?

Šons. Tik labs garīgais bija, kad pamodos...

Gunvaldis. Piedod! Tev ēters...

Šons. Jā, jā, tā tas ir! Bet, kas man tev, ko piedot, tu taču esi šefs! Dari, kā zini!

Gunvaldis. Tagad nav laika, bet pēc ētera ienāc, man tev būs kas sakāms!

(Šons prom).

8.

Gunvaldis savā kabinetā. Ienāk Rēzija un Lonija.

Rēzija. Drīkst?

Gunvaldis. Jā, ienāc!

Rēzija. Gribu jūs iepazīstināt! Tas ir mūsu radio šefs Gunvaldis!

Lonija. Protams, zinu! *(Sniedz roku.)* Mani sauc Lonija!

Gunvaldis. Priecājos! *(Rēzijai)* Vai tas ir par tēmu, ko pārrunājām vakar? Vēl nekas nav sagatavots!

Lonija. Rēzija pastāstīja, kāda ir aizķeršanās. Varbūt man palīdzēt? Varbūt patiesībā nekādu grūtību nemaz nav?

Gunvaldis. Varbūt. Tomēr ar Šonu vispirms vajadzētu aprunāties, par mūsu... ē... projektu!

Lonija. Man tas šķiet kā neparasts piedzīvojums! Būs jautri!

Gunvaldis. Mums te vienmēr interesanti!

Ienāk Šons.

Šons. Nu, čau visi! Ē! Lonija?

Gunvaldis. Ā! Jūs jau esat pazīstami!

Rēzija. Jo labāk!

Lonija. Šon, es izdomāju, ka pieņemšu tavu priekšlikumu!

Šons. Kādu tieši?

Lonija. Tu aicināji mani kursus!

Šons. Es? Okei! Kādā nozīmē?

Lonija. Parādi man, kā tu strādā! Varbūt es arī varu iemācīties?

Šons. Tu zini... Pagaidi!... Gunvaldi, tev bija man kas sakāms?

Gunvaldis. Nē, nē! Viss jau pamazām... nokārtojas! Ko tu teiktu, ja Lonija uz kādu mēnesi pasēdētu ēterā kopā ar tevi?

Vienkārši uz pārbaudes laiku?

Šons. Es nezinu! Kāpēc tieši es?

Lonija. Tu spēlē labāk nekā miljons citu cilvēku! Un miljonārs ir tas, kurš spēj kaut ko pārdabisku, tikai viens no miliona! Tu tā teici! Man ar to pietiek! Pats aicināji mani kursos!

Šons. Ta' ko nesamuld disenē, pie tam alkohola iespaidā!

Lonija. Tad es nesapratu? – tu man saki – nē?

Šons. Kāpēc? Es nesaku! Tikai – kaut kā negaidīti... tas viss!

Gunvaldis. Tikai nesaki, ka tev nepatīk jauni izaicinājumi! Šon, nekļūsti vecs! Kā tad es lai tādā gadījumā jūtos?

Šons. Nē, nu – labi! Nāc, vispār jau – kāpēc ne?

Lonija. Paldies! Viss sarunāts! Rīt būšu klāt! (*pie Gunvalža*). Paldies jums! Bez jūsu palīdzības man nekas neizdotos!

Gunvaldis. Ko nu, ko nu!

Lonija. Ja visiem viss skaidrs, tad – līdz rītam! Būšu septiņos!

Šons. Aha, līdz rītam!

Rēzija. Uz redzēšanos!

Gunvaldis. Paldies, visu labu! (*Kad Lonija prom. Šonam.*) Nu tad, veiksmi, Šon!

Šons (parausta plecus). Ta' labi! Tas bija viss, ko tu man gribēji teikt?

Gunvaldis. Būtībā, jā! Par naudu tu jau zini – kaut kad rīt vai parīt Laimdota pārskaitīs kontā!

Šons. Tik konkrēti vēl nezināju!

Gunvaldis. Tagad zini! Es taču rūpējos par saviem darbiniekiem!

Šons. Reizēm tev sanāk!

(*Visi prom*).

9.

Ētera studija. Pie pults Šons, dīdžeja „austiņās”. Viņam pretī pie viesu mikrofona Lonija arī skaņu „austiņās”.

Šons (*runā mikrofonā*). Turpinājumā saldā stunda: „Šoko-Lāzers” – veci, lipīgi melodiņi mūsdienīgā iepakojumā! Vai esat gatavi „deža-vū” sajūtai? – Kaut kur, kaut kad tas viss jau liksies dzirdēts! Un kā pirmais skanēs nepārspējamais – (*saka dziesmas nosaukumu, izpildītāju*)! Izbaudiet! (*Uz miksa sākuma*). Šis ir piedzīvojums īstiem pazinējiem! O, jā!...

Abi noņem austiņas.

Šons. Tā! Nākošajā pauzē, es iepazīstinu ar tevi! Kā tu gribi saukties? Vienkārši Lonija?

Lonija. Un kā tu ieteiktu?

Šons. Pēc tā, kā tu šodien esi saģērbusies? Lonī-Anakonda!

Lonija. Normāli! Tas skan!

Šons. Skaidrs, ka skan! Tā arī jābūt. Citādi katrs varētu pajautāt: kam es te pie pulsts vispār esmu vajadzīgs!

Lonija. Vai tu varētu izdarīt tā, lai arī par mani saka: „viņa te ir īsti vietā!”

Šons. Varu mēģināt! Tomēr pamatā viss atkarīgs no tevis pašas!

Lonija. Super! Man tas der!

Šons. Gatavībā! (*abi uzliek austiņas, runā mikrofonos*). Un šajā brīnumainās dziesmas izskaņā, atļausiet jūs iepazīstināt ar manu jauno kolēģi un topošo ētera zvaigzni – Lonī Anakonda! Esi sveicināta!

Lonija. Labrīt, draugi! Esmu Lonī-Anakonda! Nevienam, lūdzu, nesakiet, ka patiesībā mani sauc Lonija Teilande!

Šons. O, kurš gan negribētu tādu uzvārdu! Mani apsveikumi!

Lonija. Tas tikai jums: paziņām...

Šons. Esmu atvērts: apskauj mūs – anakonda!

Lonija. Paldies, Šon! Tu esi nepārspējami talantīgs džeks! Man ir atspīdējusi milzu laime pabūt šeit skaņu debesīs kopā ar tevi...

Šons. .. kā saka: gandrīz vai pie viena mikrofona! Būs labi! Un tagad – par godu Lonī-Anakondai – lūdzu, esiet laipni pret viņu – vecais, eksotiskais gabals – (*dziesma, izpildītāji*)!

Abi noņem austiņas.

Lonija. Uff! (*Smaida*).

Šons. Nekas! Bija labi!

Lonija. Es ceru!

Šons. Atvaino, bet vai miljonārs Teilands tev nav kāds radnieks?

Lonija. Mans krusttēvs! Tikai, lūdzu, nesaki to ēterā! Es pati gribu visu nokārtot savā dzīvē. Tu saproti? Ja? Lūdzu!

Šons. Protams. Ļoti labi saprotu! Aiziet tālāk!

10.

Mājās pie Šona un Ivitas, kopā ar viņiem arī Lonija, viņi svin pirmo darba dienu radiostacijā.

Lonija. Par pirmo veismīgo dienu manā karjerā!

Ivita. Lai top, dīdžej Anakonda!

Šons. Iedzeram!

Lonija. Tu man neko nenovēli?

Šons. Visi svinīgie datumi un rituāli lai paliek kalendāros, es uz to skatos vienkārši – ja tev patīk tas, ko tu dari, tad vienkārši dari! Viss pārējais ir *bullšīts*!

Lonija (*Ivita*). Patiesi, ēterā viņš nekad nav tik nīgrs!

Ivita. Es zinu! Un tas mani nereti tā sabesī! Tur viņš lej sīrupu, bet mājās...

Šons. Pagaidi! Tu gribi teikt, ka es izliekos citāds, nekā esmu? Bet ja man tur pie pulsts patiesi patīk labāk, nekā atrasties jebkur citur šajā smirdīgajā pilsētā?

Ivita (Lonijai). Dzirdi? Un varu saderēt, ka viņš domā: ir izteicis man komplimentu!

Šons. Varbūt nevajag mani audzināt?

Lonija. Protams! Labāk iedzeram!

Mūzika. Dejas.

11.

Gunvalda kabinets. Gunvaldis paņem galda kalendāru un pāršķir citu mēnesi. Ienāk Laimdota.

Laimdota. Gunvaldi! Jaunie reitingi!

Gunvaldis. Kas tad tur tāds ir? Atkal kritums?

Laimdota. Nē, trīs procenti klāt! Bet rīta ētera laikos vispār divpadsmit plusā!

Gunvaldis. Tu gribi teikt, ka tā Teilanda mazmeita, vai kas viņa tur, ir pāris mēnešos pacēlusi reitingus par divpadsmit procentiem?

Laimdota. To es nezinu, kurš ko ir pacēlis! Es tikai ciparos redzu reālu pieaugumu uz labo pusi!

Gunvaldis. Nu, tu zini, reizēm dažu procentu svārstības vēl neko neliecina, nākošmēnes mierīgi varētu būt tikpat daudz mīnusā, statistikas kļūdas – un viss! Nesteigsimies priecāties! Bet pozitīvi domāt, to mums arī neviens nevar liegt, vai nē?

Laimdota. Pagaidām man pat bail, kaut ko domāt, bet – izskatās pēc necerētas veiksmes!

Gunvaldis. Jā, jā... Ko es varu teikt: ļausim, lai notikumi attīstās tajā pašā virzienā!

Abi prom.

12.

Ivita un Šons. Ivitai ir ilustrētais žurnāls.

Ivita. Paskaties! Lonija uz pirmā vāka!

Šons. Aha, redzu! Dzeltenā prese! Labāk to sadedzini, lai neievazātu mājā kādus troļļus...

Ivita. Nu, beidz, tas taču ir jauki! Un tīklā vispār zemestrīce! Viņai tviterī vien jau gandrīz desmit tūkstoš sekotāju! Blogā arī!

Šons. Kamēr negāž virsū sūdus, tikmēr viss ir jauki!

Ivita. Vai tad tev kāds gāž?

Šons. Nē, tāpēc, ka es uzmanos!

Ivita. Nezinu, cits būtu priecājies, ka pievērš uzmanību!

Šons. Ta' viņi elementāri pelna naudu. (*paņem žurnālu*) Rada iespaidu, cik tā miljonāru dzīve kruta, cik baigi interesanti! Paskat, Lonija anakondas tērpā!.. Un „pīpls pavelkās”! Patiesībā viena garlaicība nomainīta ar citu – krāsainos vākos! (*Nomet žurnālu*).

Ivita. It kā tu pats to visu nedarītu!

Šons. Es arī nedaru. Es neslavēju ne zelta tualetes podus, ne šampanieša baseinus! Es spēlēju mūziku! Tu domā citādi?

Ivita. Radio tu esi tāds laimes bērns, tā staro no prieka, bet kā atnāc mājās, tā izgāz uz mani visus dienā savāktos „mellos”!

Šons. Es esmu tikai cilvēks! Neviens nevar mest kūleņus ar pliku pakaļu caurām dienām!

Ivita. Nevar gan!... Es pēkšņi atcerējos, ko citu: man tev bija jāpasaka... Mēs ar Loniju šīs nedēļas beigās braucam uz Skotiju – ekskursijā – vecās pilis un tādā garā...

Šons. Brauc.

Ivita. Tu neskumsi?

Šons. Skumšu nenormāli!

Ivita. Melis. Pasaki: esmu tev apnikusi!

Šons. Nē. Es tiešām to pateiktu, ja justos tā, kā tu saki!

Ivita. Tad es tevi nosistu ar gludekli!

Šons. Ou!... Un tu vēl saki, ka esi man apnikusi! Kā var nepavilkties uz tik aizraujošām perspektīvām! (*Viņi prom*).

13.

Ētera studija. Pie pulsts Šons runā mikrofonā, Lonija viņam iepretī, arī pie mikrofona.

Šons. Ir astoņi, trīsdesmit minūtes! Jūs klausāties radio Lux, pie mikrofona dīdžejs Šons un Lonī-Anakonda! Pilsētā sastrēgumu laiks! Zvaniet mums, stāstiet, mēs savukārt ziņosim, kur vissmagākais korķis, lai jums būtu iespēja vismaz pamainīt ierasto maršrutu, ja tas ko līdzētu!

Lonija. Pieredze saka, ka var arī nelīdzēt! Es skatos internetā: visi tilti ir ciet, arī pilsētas centrā nav labāk! Un tā tas turpinās gadu no gada!

Šons. Vai tev ir risinājums šai problēmai!

Lonija. Kāpēc visiem jāsāk darbu apmēram vienā laikā? Vai tad nebūtu labāk, ja vieni sāktu rosīties sešos no rīta, citi septiņos un tā tālāk, bet vēl citi – tikai divpadsmitos, vai pat vienos?

Šons. Kā tad ar gaišo laiku un enerģijas taupīšanu? Cik atceros, tad laika grozīšana pavasaros un rudenos saistīta ar tādu, kā dienas pagarināšanu! Esot kaut kādi aprēķini!

Lonija. Jā, gan! Esot kaut kādi aprēķini! Visa mūsu dzīve sastāv no nezināmiem, nesaprotamiem „kaut kādiem aprēķiniem”!

Šons. Tur es tev piekrītu!

Lonija. Kas smieklīgākais – informācijas visos tīklos, visos mēdijos, visur pasaulē ir nenormāli daudz, tā, ka neviens to nespēj ne aptvert, ne izmantot. Un tajā pašā laikā – derīgās, dzīvei nepieciešamās informācijas nav! Nav nemaz!

Šons. Kā tad atšķirt, kas kurā brīdī derīgs?

Lonija. Tu labi saproti, ko es saku! Ja visiem cilvēkiem īstajā brīdī būtu pieejama viņiem vajadzīgā informācija – nekādas nabadzības nebūtu! Pietiktu gan pensijām, gan ārstiem, gan jaunajām māmiņām – visiem!

Šons. Formāli ņemot, visiem jau arī ir pieejama šī informācija...

Lonija. Nē! Ir pieejama informācijas kanalizācija, šīs kanalizācijas pārplūde!

Šons. Cilvēki izvēlas, atrod...

Lonija. Cilvēkiem būtu gudri jāpalīdz izvēlēties un atrast! To pirmkārt vajadzētu darīt visu sugu politiķiem, visādu augumu un krāsu prezidentiem! Jo pašreiz nav neviena, kas zinātu matemātiski precīzi, visi aizņemti ar sev, jā, jā, tieši pašiem sev derīgās informācijas meklēšanu! Un aizsedzas ar aptuvenu muldēšanu, vai ar nenormāli aktīvas darbības imitēšanu! Kāds kaut kur brauc, ar kādiem citiem tur satiekas, kaut ko runā, runā, runā – bet rezultāts nulle! Jo nav praktiska darba, ir nebeidzamas rotaļas ar simboliem...

Šons. Okei! Esam iebraukuši ļoti nopietnā sarunā par pasaules glābšanu, bet – kādam ir jādara arī cits, nepateicīgāks darbs, proti: jāuzspēlē mūziku! Mūsu sarunas nebeidzas! Tikai muzikāla pauze! (*ieslēdz mūziku*). Paklau! Tas ir par smagu rīta programmai – cilvēks tikko izlīdis no gultas, vēl lāgā nesajēdz, kur viņam labā, kur kreisā puse, bet tu jau sāc ar globālām problēmām!

Lonija. Tu vienmēr vari mani apturēt! (*smaida*) Ja sāc raustīties!

Šons. Es neraustos! Bet tu, kad ieskrienies, tad ej kā tanks.

Lonija. Es zinu. Es reizēm gribu nodemonstrēt savas dusmas. Un pateikt visu, kā ir patiesībā! Kas tur ļauns?

Šons. Tikai tas, ka tu dari to pašu, ko apkaro: runā kaut kādas baigi pareizas lietas, bet finālā nekas nemainās!

Lonija. Tāpēc arī nemainās, ka pareizie cilvēki nav savās vietās! Ja es būtu tur, kur tagad sēž visas tās baigi izglītotās

pakaļas, kam būtu jāpalīdz cilvēkiem... Pats teici: miljonārs ir cilvēks īstajā vietā, un tad viņam piemīt neparastas spējas!

Šons. Es to neteicu, to tu teici!

Lonija. O, nē, draugs, tu pirmais – es visu atceros precīzi! Man te (*rāda sev uz galvu*) ir ieslēgts dators!... Bet tik un tā, reizēm es mēdzu izstrādāt kaut ko tādu, ko pati no sevis negaidu!...

Šons. Jā, jā! Gabals beidzas, pie mikroфона!

Lonija. Nerunāsim tagad neko! Uzliec nākamo dziesmu.

Šons. Kāpēc?

Lonija. Tāpat vien... Pēc sajūtām... (*Pienāk tuvu klāt un skūpsta Šonu*). Jā, es esmu dators, bet šis dzelzis paralēli ir pieslēgts karstajiem avotiem! Jo es dzīvoju kūrortā!...

Mūzika skaļi. Tumsa.

14.

Ivita ar klaviatūru. Šons ar telefonu, sūta īsziņas. Abi skaļi runā līdz rakstīto.

Šons. Čau! Mani aizrāva uz neparedzētu haltūru jūrmalā. Šonakt nebūšu.

Ivita. Nepiedzeries, mīļum! Tev rīt raidījums. Lonija dabūs runāt visu rītu viena pati.

Šons. Viņa jau tagad, kad tik ienāk galvā, runā viena pati!

Ivita. Skaudra patiesība!

Šons. Visi zina, ka sociālajos tīklos nav nekā cita, kā vien tīra, balta patiesība!

Ivita. Tieši tāpēc! Trusi, nepadodies!

Pie Šona pienāk Lonija rīta kleitā sniedz viņam kokteili.

Lonija (paņem no Šona klaviatūru, raksta). Ar labu nakti, mīļotā! Ej gulēt! Un saldus sapņus! Skūpstu! Tavs (*neliela pauze*) dīdžejs Šons... Atslēdzos!... Viss! (*Skūpstā Šonu*).

Ivita. Lai tev veicas!

15.

Gunvaldis savā kabinetā. Viņam pretim sēž Lonija.

Lonija. Mūsu projekts ir galā! Ienācu atvadīties!

Gunvaldis. Pēc tā, kas pēdējās dienās virmo mēdijos, šķiet, ka mēs esam spējuši tev palīdzēt!

Lonija. O, jā! Pāris desmit tūkstošu agresīvi karojošu revolucionāru tīklā – ar to sākumam pietiks!

Gunvaldis. Daudzi lamājas.

Lonija. Protams! Kā tad lai noorganizē hokeja spēli, ja nav pretim spēlētāju? Rezultāts jau nav svarīgs – sacensības notiek, tas mūs interesē!

Gunvaldis. Rezultāts ir šeit – tavs vārds partijas listē, kā devītais pēc kārtas! Es teiktu – pirmajai reizei, nav slikti! Nepavisam nav slikti!

Lonija. Protams.

Gunvaldis. Vēlu veiksmi, ceru, ka sadarbosimies arī nākotnē!

Šons iedrāžas kabinetā, pārskaities. Rokā viņam kāda avīze.

Šons. Nolādēts! (*Rāda avīzi*) Kas tas ir? (*ierauga Loniju*). Hā! Tu arī esi te? Lopiskāk jau droši vien vairāk nevarēji!

Lonija. Jā, esmu šeit. Gunvaldis tieši šobrīd atlaiž mani no darba.

Šons. Tas ir viss, ko tu vari pateikt?

Lonija. O, ne tuvu viss!

Šons. Nu, tad lien atpakaļ tajās avīzēs un pati izstāsti, kā tu mani apjāji? Kā idiotu, kā totālu idiotu!

Gunvaldis. Pagaidi, Šon! Var taču mierīgāk, vai ne!?

Šons. Nē, bļin, nevar! Tu nesaproti, ka labāk būtu bijis, ja tev nebūtu tās kanalizācijas naudas, ja tev nebūtu bijis man, ko samaksāt, nekā, neviena centa – tu nesaproti, ka tas būtu bijis labāk! Labāk, nekā tas, kas ir noticis!... Tagad visa pasaule auro, ka es esot pārdevies politikai! Es esot uztaistījis Teilanda radniecei nelegālu kampaņu! Un tu gribi, lai es „mierīgāk”! Mani izmanto, bet es redzi: „mierīgāk”! Šito jūs nesagaidīsiet! Sapratāt!

Ienāk Laimdota, klusu stāv maliņā.

Gunvaldis. Šon! Es vienmēr esmu gatavs runāt ar tevi, bet ne jau tādā tonī.

Šons. Man tūlīt ir ēters! Ja vēlies, paklausies! Tad tu dzirdēsi, kas ir „tāds tonis”! Un kā tas aiziet pa visām frekvencēm!

Lonija. Vai tu taisies stāstīt pilnīgi visu?

Šons. Jā, visu, kā bija! Kā tu maskējoties par mūzikas fani ielīdi manā dzīvē, manā darbā! Visu!

Lonija. Tavā dzīvē, viens. Tavā darbā, divi. Kur vēl?

Šons. Man nav problēmu! Varu pastāstīt arī, kā drāzāties Jūrmalā kaut kādā vasarnīcā!

Lonija (*nosvērtā tonī*). Tā, tā!... Nosaukt Viktora Teilanda vasarnīcu par „kaut kādu”!... Kāpēc nē? Pamēģini! Jo tauta noteikti gribēs dzirdēt detaļas: par zelta tualetes podiem, par šampanieša baseiniem! Tādi taču ir primitīvie priekšstati par šādām vasarnīcām! Kas tev ticēs, ka šajā namiņā bija tikai trīs guļamistabas un viesistaba? Ko tu? Tā nemēdz būt!

Šons. Vari man nemācīt, ko runāt ēterā, kuce!

Lonija (*vienaldzīgi*). Vēl piebilsti, ka sekla laikā tu biji zem manis. Savā ziņā zīmīga detaļa.

Ilga pauze Šons ar šausmām ievēro, ka Lonijas balss ir neitrāli mierīga. Gunvaldis pieiet pie Laimdotas.

Gunvaldis (klusu Laimdotai). Lai kāds ieiet ētera studijā un pasaka, ka Šons ir saslīmis un šodien nestrādās! Ēterā palaižam robotus, pirmajā stundā spēlēsim tikai mūziku, pa to laiku sameklē, kādu dīdžeju, kas aizvietos.

Laimdota pamāj, iziet.

Šons (Lonijai). Bet tu patiesi esi auksts monstros. Kā es uzminēju tevi nosaukdams par anakondu! Tu vispār neko nejūti. Un tu tāda neko nejūtoša mikroshēma domā runāt ar dzīvjiem cilvēkiem, taisies vadīt sabiedrību!

Gunvaldis. Šon, tu šodien neesi gatavs iet studijā. Es tev dodu brīvu nedēļu. Nomierinies, pārdomā visu!

Šons. Nē, es iešu gan ēterā! Tautai ir jāpazīst savus „galvenos varoņus” un „citas varones ar plikām krūtīm uz barikādēm”!

Gunvaldis. Nē! Tu šodien neiesi studijā! (*Lēni, ar uzsvaru*). Tu neiesi.

Šons. Tad pēc tā visa, mani vēl atlaiž no darba?

Gunvaldis. Nē, tevi neatlaiž. Vienkārši, tev ir jāsakārto savu galvu!

Šons. Man? Man jāsakārto galvu? Kas to saka? Kaut kādi reāli intrigu pinēji, kuriem tiešām galvā ir kūts! Jūs esat mēsli!

Lonija. Nav vērts strīdēties par abstraktām tēmām. Kaut gan konkrētāk šo situāciju varētu formulēt šādi: par mēsliem vistuvākajā laikā varētu kļūt visi tie narcisa paveida sevī iemīlējušies neirotiķi, kuri savā dzīvē patiešām nonāks kūtī, ja nebūs spējīgi tikt galā ar savu verbālo caureju.

Šons. Tu vēl man draudi?

Lonija. Vēl nē. Pagaidām vienkārši draudzīgi brīdinu, ar vienas nakts mīļākās tiesībām. Ja tev ir viss, vari iet. Gunvaldi, mums vēl pāris vārdos jāpārrunā prēmijas summas projektā iesaistītajiem dalībniekiem – šeit es domāju vispirms jau tevi pašu kā Radio LUX vadītāju, reklāmas darbinieci Rēziju, viņa sākotnēji bija mana starpniece, grāmatvedi Laimdotu un ētera lauvu dīdžeju Šonu.

Šons. Mani varat mierīgi izsvītrot no visiem saviem sarakstiem. (*Iet prom*).

Lonija. Kad iesi balsot, atriebies, izsvītrot mani no saraksta listē!

Šons (uz brīdi apstājas). Varbūt tev pašai gribēsies sevi izsvītrot! Tu zini: es neklusēšu! Draudi uz mani neiedarbojas, miljonāra Teilanda radniec! (*Visi prom*).

17.

Šons savā istabā dzer viens pats. Ienāk Ivita. Klusē.

- Šons.** Ā, tu... Šodien esmu aizņemts... Es dzeru...
- Ivita.** Dzeltenajā presē jauki aprakstīti tavi piedzīvojumi Jūrmalā...
- Šons.** Es zinu. Es pats viņiem to pastāstīju.
- Ivita.** Pašreklāmas kampaņa?
- Šons.** Nē, patiesība! Es pateicu, ko gribēju un aizgāju no radio.
- Ivita.** Un kā ar mani?
- Šons.** Nezinu! Es esmu vainīgs. Tu izlem, ko darīsi...
- Ivita.** Viss sākās ar to, ka viņa ielīda pie manis sociālajā portālā un pieteicās par draudzeni. Es nevaru izslēgt arī savu vainu!
- Šons.** Izbeidz jau nu tu... Kāda vaina?... Mēs taču nevaram turēt aizdomās katru pretimnācēju! Tā jau būtu paranoja!
- Ivita.** Mūs abus piederāza.
- Šons.** Tā ir. Bet man nav arī, ko teikt, nav nekādu attaisnojumu!... Velns! Es taču līdz šim domāju, ka esmu gudrs džeks, ka visādi biznesmeņi, visādi politiķi mani nevar tā apjāt uz līdzenas vietas! Izrādās – mierīgi var!... Un es vairs neesmu drošs, ka neatnāks citi roboti un neizdarīs to pašu!... Tāpēc labāk iešu strādāt par skaņotāju kādā parastā kafejnīcā... Man ir sava aparatūra un tā tālāk... Badā es nenosprāgšu!...
- Ivita.** Es tomēr gribētu dzirdēt arī kaut ko par sevi tavos plānos!
- Šons.** Ja tu varētu man piedot... mēs dzīvotu tāpat kā iepriekš...
- Ivita.** Ak, tā!... Ja jau esi tik godīgs, tad tev būtu jāsaprot, ka nesanāks – „tāpat, kā iepriekš”... Melīgi būtu apgalvot, ka nekas nav mainījies! Tu esi cits. Es arī. Mēs esam citi.
- Šons.** Bet tie, kuri tie, kuri mūs vēsi pārdeva, paliks tādi paši.
- Ivita.** Kā jau miroņi.
- Šons.** Kā mākslīgais apgaismojums.
- Ivita.** Ielej man arī.
- Šons** (*ielej*). Lūdzu!
- Ivita.** Un uzliec mūziku. Nekur neiesim.
- Šons.** Okei! Neiesim.
- Ivita.** Bet galīgi pazust no publiskās telpas taču tu netaisies? Tā būtu smaga padošanās! Un viņu uzvara!
- Šons.** Jā, tikai ziepes tādas, ka man jāizdomā, kā sevi pārtaisīt pavisam citādu, jo tagad man neviens neuzticēsies... Nē! Murgi! Kāds tad es būšu tas „citālais”? Tu vari ko tādu iedomāties?
- Ivita.** Nē. Bet es pamēģināšu... Vai arī neko nemēģināšu...
- Šons.** Šonakt noteikti nē.
- Ivita.** Šonakt nē...
- Viņi lēni dejo.**

Priekšgars.